

“Wat gaan we doen vanavond?”

Kiezen voor cultuur doe je nu al, wanneer je met vrienden naar theater gaat, thuis een boek leest of uw lief trakteert op een straf concert. En we vinden het vanzelfsprekend dat dat kan en bovendien betaalbaar is. Het theater, de bibliotheek, het museum ... de deuren staan open, we worden er verwacht, warm onthaald en verwend. En je kiest niet alleen wanneer, maar ook waar je naartoe wilt. Zoals in een restaurant met een hele uitgebreide kaart, pik je er uit waar je zin in hebt. Doe mij maar een portie muziektheater vandaag. Of ga ik liever naar de opera?

Maar heb je al bedacht dat het niet uitgesloten is dat dit culturele aanbod dat we voor zeker en zelfs voor eeuwig hielden, schaarser kan worden, verschromen, of zelfs ten dele kan verdwijnen? Want net als voor andere deelgebieden zal de economische recessie ook impact hebben op de financiering van cultuur. En welke accenten zal de nieuwe beleidsploeg straks, na de gemeente- en provincieraadsverkiezingen, leggen?

Dit zorgt voor onzekerheid in het culturele veld. Maar ook voor ons - het publiek - zijn er veranderingen op til: verliezen we straks onze mogelijkheden om te genieten en om deel te nemen aan onze culturele verworvenheden?

Wat me zorgen baart, is dat de discussie over het belang van cultuur niet handelt over de intrinsieke waarde van cultuur, het gaat er niet over vervoering en zingen en dansen. Woorden als *interesse*, *inzicht*, *prikkelen* en *groeien als mens* behoren vaak niet tot het discours. Neen, het gaat er over de economische impact van cultuur. Over investering en rendement. Zelfs de kunstensector is in de val van het meetbare getrapt en zwaait met argumenten als “ja maar, elke euro die het beleid investeert in cultuur krijg je 3 maal terug”.

Prospekta bestaat 17 jaar. Op ons palmares staan de Cultuurmarkt van Vlaanderen, Museumnacht, 24 uur van het podium, Info Cultuur en vele andere realisaties. Er is 1 rode draad doorheen ons parcours geweven. Namelijk dat we steeds zij aan zij en met vele anderen samenwerken. En ik leerde veel tijdens die intense jaren van organiseren en coördineren. Ik leerde dat het engagement van de huizen en artiesten groot is, ik leerde dat al die cultuurhuizen en gezelschappen en artiesten werken met overtuiging en met hart en ziel. En dat nu – nu alles minder vanzelfsprekend wordt – de solidariteit groot is. Samen werken, samen promotie voeren – ook voor elkaar (!) -, centen delen, publiek delen, samen de tanden laten zien, samen sterk. Het was en is nog steeds een privilege om hier deelgenoot van te mogen zijn.

Het culturele veld zoekt momenteel actief naar nieuwe antwoorden en ontwikkelt nieuwe werkwijzen. Het lijkt wel of er een nieuw bewustzijn groeit en een grote intrinsieke kracht haar vuisten balt. En er is nog goed nieuws. Er staat alweer een hele jonge generatie kunstenaars klaar om het terrein te veroveren. Deze jonge mensen zijn zich bewust van de zelfstandige waarde van kunst, en maken werk dat haar inspiratie vindt en is ingebed in deze nieuwe tijd. En niet alleen deze jonge generatie, maar het ganse kunstenveld stelt zich weerbaar op. Weerbaar in haar kwetsbaarheid. Vandaag vieren we de start van het nieuwe cultuurseizoen en het culturele leven in onze contreien. Cultuur is er het hele jaar door. Maar door het collectieve moment zijn we even meer zichtbaar dan

anders. Klein en groot, schouder aan schouder, over de eigen grenzen heen, vertellen de deelnemers aan de Cultuurmarkt samen een verhaal. Het is een verhaal dat vertelt dat ons land glanst dankzij haar culturele leven. Het is ook een verhaal dat ons samen sterk maakt voor een onzekere toekomst.

En ook u kan een rol spelen in dit verhaal. Als we straks naar de stembus gaan voor de gemeente –en provincieraadsverkiezingen, zal hopelijk de plaats die cultuur inneemt op de politieke agenda's, ook een leidraad zijn voor de keuze die u maakt. Bovendien nodig ik u uit om het debat over de waarde van cultuur breed maatschappelijk te voeren.

Zet mee de toon!

Annik Klaes,
directeur Prospekta